

8 مارس ، پیش به سوی انقلاب

هشت مارس امسال در شرایطی فرا می رسد که دوره جدید جنبش اعتراضی توده های زحمتکش ایران در 25 بهمن شروع شد و اینبار از همان ابتدا با خواست و شعار سرنگونی و آزادی زندانی سیاسی و درخواست یک زندگی آزاد و برابر توده ها به خیابان آمدند و دیگر « یا حسین میر حسین » و « الله اکبر » شعاری نبود که بتواند نیرویی را به خود جلب کند .

آری هشت مارس را امسال در شرایطی گرامی می داریم که جنبش اینبار به راستی جنبشی برای نان و آزادی است جنبشی است که در متن و بر پایه وسیعترین نوع تهاجم در طول سی و چند سال حاکمیت سیاه و نکبت بار جمهوری اسلامی سرمایه به سفره خالی زنان و مردان کارگر و زحمتکش جامعه ، شکل گرفته است و همین مسئله زمینه را برای چرخش جنبش از اصلاح طلبی لیبرالی به رادیکالیسم چپ و سوسیالیستی فراهم تر می سازد . حضور طبقات زحمتکش از جمله زنان کارگر در این جنبش ناگزیر است ، آنان راه رسیدن به حداقل خواسته ها و مطالباتشان را در عقب راندن و در نهایت سرنگون ساختن رژیم سرمایه داری ایران می دانند . امروز بحث تهاجم اقتصادی با عنوان هدفمند سازی یارانه ها تنها زنان و مردان زحمتکش این جامعه را هدف قرار داده است ، قرار بر این است که مهار تورم از طریق تخطئه مطالبات طبقات زحمتکش این جامعه صورت بگیرد ، کمبود بودجه دولت از خالی نمودن سفره توده ها جبران شود ، سوددهی بیشتر و بازار جهانی به بهای قربانی شدن همین توده های زحمتکش زن و مرد به دست بیاید و به طور خلاصه حکومت در فضای سرکوب و اختناق که ایجاد نموده در صدد اجرای تمامی این برنامه های ضد انسانی خودش است .

کمبودی که در این میان در صف زنان مبارز به چشم می خورد کمبود تشکلات توده ای زنان و نیز تشکیلات سیاسی رادیکالی است که بتواند پرچم مطالبات زنان زحمتکش این جامعه را در کنار پرچم مطالبات سیاسی و اقتصادی طبقه کارگر به اهتزاز درآورد و در قامت جنبش کارگری به چشم نیرویی متحد و پیگیر در رسیدن به مطالباتش بنگرد و گرنه رشادت و دلاوری زنان در دو موج اخیر جنبش بر هیچ انسان واقع بینی پوشیده نیست که چگونه در مقابل سیستم مسلح رژیم شجاعانه ایستادند و کشته دادند و زندانی و دربند .

امروز زنان کارگر می توانند در مکان های زیست و کار خود وبا استفاده از فضای اعتراضی پیش آمده دست اندر کار ایجاد تشکلهای خویش باشند . تجربه انقلاب 57 ایران و نیز انقلابات جدیدی که در منطقه شمال افریقا و خاورمیانه در حال روی دادن است نشان داده است که یک انقلاب تنها با حضور متشکل زنان و مردان کارگر ونیز با حضور نیروی متشکل سیاسی شان است که به سرانجام می رسد اما این تازه شروع مبارزه است و کسب پیروزی و حفظ دستاوردهای آن از همین الان باید در دستور کار سوسیالیست های درون این جنبش ها قرار بگیرد .

8 مارس امسال موقعیتی مناسب برای نزدیک ترشدن جنبش زنان و جنبش کارگری در بطن مبارزه سیاسی شان است موقعیتی برای نشان دادن قدرت این اتحاد برای سرنگون ساختن این رژیم و موقعیتی برای حضور سوسیالیست های جنبش زنان که استراتژی شان تشکلهای توده ای زنان و اتحاد با جنبش طبقاتی کارگران است . جنبش زنان امروز می رود که از تمام سلطه چندین ساله گرایشات راست و اصلاح طلب در قالب کمپین یک میلیون امضاء و یا کمپین های مشابه خود را برهاند و الترناتیو رادیکال و ریشه ای خود را در پیش روی جنبش اعتراضی توده های زحمتکش قرار دهد. 8 مارس امسال می رود تا به نقطه عطف مهمی در تاریخ جنبش مبارزاتی زنان تبدیل شود.

نان ، کار ، آزادی

زنده باد انقلاب

برقرار باد تشکل زنان کارگر

و پرتوان باد نیروی متشکل مبارزاتی زنان

انجمن جمال چراغ ویسی

مارس 2011